

ΣΥΜΒΑΣΗ ΕΟΠΥΥ – ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Επί του προτεινόμενου σχεδίου «Σύμβασης Παροχής Φυσικοθεραπευτικών Υπηρεσιών» μεταξύ του ΕΟΠΥΥ και των φορέων, φυσικών ή νομικών προσώπων, που παρέχουν τις εν λόγω υπηρεσίες, χωρούν οι ακόλουθες επισημάνσεις.

1. Εκκινώντας εκ του προοιμίου της Σύμβασης, γίνεται μνεία του ΕΚΠΥ ως επισυναπτόμενου και αναπόσπαστου τμήματος της Σύμβασης, όπως εκάστοτε ισχύει. Αυτό πρακτικώς σημαίνει, ότι κάθε φορά που τροποποιείται ο ΕΚΠΥ θα μεταβάλλονται αντιστοίχως και οι όροι της σύμβασης, που είχαν, ωστόσο, συνομολογηθεί κατά τον χρόνο ισχύος διαφορετικού κανονιστικού πλαισίου, ήτοι διαφορετικού ΕΚΠΥ.

Είναι προφανές, ότι ο εν λόγω συμβατικός όρος έρχεται σε πλήρη αντίθεση με την έννοια της συμβατικής ελευθερίας και της ασφάλειας δικαίου, δοθέντος ότι ο συμβαλλόμενος με τον ΕΟΠΥΥ φυσικοθεραπευτής δεν θα είναι σε θέση να γνωρίζει, πώς θα διαμορφωθούν οι συμβατικοί όροι που συνομολογήθηκαν, πολλώ δε μάλλον δεν θα είναι σε θέση να συμμετέχει στη διαμόρφωση των νέων όρων κατά το μέρος που ο ΕΚΠΥ αποτελεί κοινή υπουργική απόφαση και εκπονείται – εκδίδεται μονομερώς από την διοίκηση, κατόπιν πρότασης του ΔΣ του ΕΟΠΥΥ (βλέπε άρθρο 30 του Νόμου 3918/2011).

Επί του σημείου τούτου χαρακτηριστικές είναι οι αποφάσεις 1465/2001 του Αρείου Πάγου και 1909 – 1910/2001 της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, που έκριναν ότι σε συνεστημένη συμβατική σχέση δεν νοείται μεταγενέστερη μονομερής επέμβαση ούτε του ίδιου του νομοθέτη.

2. Ομοίως επί του προοιμίου, γίνεται λόγος περί υπευθύνου δηλώσεως επικυρωμένης από τον ΠΣΦ για τον τεχνολογικό εξοπλισμό. Εν προκειμένω δια του όρου «επικυρωμένη» νοείται απλώς η επικύρωση του γνησίου της υπογραφής ή νοείται η επικύρωση ή άλλως η επιβεβαίωση του αληθούς του περιεχομένου της δηλώσεως ;

Τέλος, με σκοπό τον περιορισμό της αντιποίησης του φυσικοθεραπευτικού επαγγέλματος φρονούμε, ότι κάθε συμβαλλόμενος με τον ΕΟΠΥΥ φυσικοθεραπευτής οφείλει να προσκομίζει βεβαίωση εγγραφής στον ΠΣΦ – ΝΠΔΔ.

3. Στο κεφάλαιο Β΄ της Σύμβασης, στην περίπτωση ε΄ του άρθρου 3 αποκλείονται της δυνατότητας σύναψης σύμβασης με τον ΕΟΠΥΥ συγκεκριμένες κατηγορίες φυσικοθεραπευτών, χωρίς να συντρέχει προς τούτο κάποιος εμφανής λόγος υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος. Ο αποκλεισμός αυτός ενδεχομένως έρχεται σε αντίθεση με την αρχή της επαγγελματικής ελευθερίας.

4. Στο άρθρο 8 του κεφαλαίου Β΄ δεν παρέχονται διευκρινίσεις ως προς τον τρόπο της αξιολόγησης και της κατηγοριοποίησης των φυσικοθεραπευτών, ως και τις συνέπειες που δύνανται να έχουν οι παραπάνω ενέργειες του ΕΟΠΥΥ.

5. Στο κεφάλαιο Ε΄ το ύψος της αποζημίωσης δεν μπορεί να προσδιορίζεται με βάση τον εκάστοτε ΕΚΠΥ, που όπως προαναφέρθηκε τροποποιείται μονομερώς και χωρίς την συγκατάθεση των συμβαλλόμενων φυσικοθεραπευτών.

6. Επιπλέον, μεταξύ των οικονομικών όρων θα πρέπει οπωσδήποτε να προβλεφθεί μια ανώτατη αποκλειστική και όχι ενδεικτική προθεσμία, εντός της οποίας ο ΕΟΠΥΥ υποχρεούται να εξοφλεί τις οφειλές του έναντι των αντισυμβαλλομένων του. Μετά την πάροδο της εν λόγω προθεσμίας ο ΕΟΠΥΥ θα πρέπει να βαρύνεται με το νόμιμο τόκο υπερημερίας.

7. Στο κεφάλαιο ΣΤ΄ θεωρούμε αυτονόητο, ότι και ο ΕΟΠΥΥ, προκειμένου να καταγγείλει τη σύμβαση θα πρέπει να υπάρχουν αποδεδειγμένες παραβάσεις των όρων της από την πλευρά του φυσικοθεραπευτή και να παρέχεται επαρκής αιτιολόγηση της καταγγελίας.

8. Επιπλέον, εφόσον ο ΕΟΠΥΥ υπαίτια παραβιάζει τους όρους της σύμβασης θα πρέπει, για λόγους ισότητας των συμβαλλομένων μερών, να καταβάλει ποινική ρήτρα – αποζημίωση αντίστοιχη με αυτή που βαρύνει τον φυσικοθεραπευτή σε ανάλογες περιπτώσεις.